

BĒRZAINES DIENU RITMI

1991. gada
aprīlis

Jubilejas, jubilejas...

Sasaucās ciema gani,
Samāvās raibballiņas.
Satikās braļu bērni,
Sadevās rociņās.

Tieši pirms sešdesmit gadiem, vienā dienā, — 29. maijā — piedzimis mūsu Centra fermas ilggadējā brigadiere Rasma Tomiņa un traktorists, neaizvietojamais individuālo dārziņu kopēju palīgs Pēteris Maļko.

Tikai piecas dienas viņiem priekšā pasteidzies Dainis Zālītis, kurš savu sešdesmitgadi atzīmēs 24. maijā.

No druviņas pāriedama,
Vārpām pinu vainadziņu,
To pārnesu māmiņai
Par launaga nesumiņu.

Elvira Rezgaļe uz savu 65 gadu dzīves gājumu atskatīsies 10. maijā, bet jau pēc pāris dienām 70. gadu jubileju svinēs Emilija Eriha.

Daudz laimes un labu veselību dziedošā mēneša jubilāriem!

LOPKOPJU SVĒTKOS

Tāpat kā katru gadu, arī šogad marta sākumā kopsaimniecība rīkoja lopkopēju vakaru. Bērzaīnē viesojās ansamblis «Zilās lakaļiņš». Fermās strādājošos profesijas vakarā uzrunāja «Bērzaīnē» galvenā zootehnike Helga Diura. Pēc tam H. Diura un kopsaimniecības priekšsēdētājs Roberts Bernis čaklākajām lopkopēm sniedza ziedus. Vakara dalībnieki varēja paklausīties skaistas dziesmas, padējojot, pasēdēt pie galdiem un turpat vakariņojot apspriesties ar kolēģiem no citām fermām. Darbojās arī arodkomitejas rīkotā loterija. Bez rūpniecības precēm laimes ratā tika arī divi jauki sīventiņi. Par ruksīšu īpašniekiem kļuva slaucēja Zinaida Dailidjonoka un traktorists Viktors Salmanis.

Ari šai jautrajā vakarā tomēr nezuda nogurums no lopkopju sejmām. Varam jau sarīkot izpriecu vakarus, varam pateikt labus vārdus pateicībai, bet būtību tas nemaina. Kamēr katrs lielākas fermas kolektīvs nepārtaps par statūtsabiedrību, kas pati atbild par produkcijas izlietošanu un pati dalīs peļņu, mums nav ko cerēt iegūt labus lopkopības rādītājus. Kamēr lopkopēji būs vien kalpi un nevis saimnieki savā darba vietā, mums nelīdzēs nekādas skaistas runas un profesiju vakari.

PAGASTA JAUNUMI

Centra veikalā Edīte Laane esot apzagusi pašu kolhoza revīzijas komisijas priekšsēdētāju Antoniju Grūslī. Kad Antonija čiepjū noķērusi un pieprasījusi, lai tā atdod kompota burku, tad Edīte mierīgi atbildējusi: — Ja jau tev tas kompots tā vajadzīgs, tad ņem ar! Par negadījumu «BDR» informēja A. Grūslī. Ar tādām zaglīgām lietsmēm E. Laanes ģimenei ilgi starp bērzaīniešiem nodzīvot neizdosies.

* * *

Tagad jaunievēlētā kopsaimniecības valdē darbosies desmit cilvēku sastāvā. Par vēlēšanu rezultātiem jau ziņojām iepriekšējā avīzītē. Mums aizrāda, ka sastāvā nav nosaukti nevienš lopkopības darbinieks. Sak, Bērzaīnē ciema allaž izdzīvošana bijusi atkarīga no cilvēku veiksmēm... Jā, tā tas ir, bet kritika vēltāma nevis avīzē, bet pilnvarotajiem. To var pāradresēt arī pašiem lopkopjiem, kuri sapulces diezko neapmeklēja un tamdēļ savus kandidātus aizstāvēt nespēja. Lopkopēju izvirzītie Modriete Udre, Valdis Kukians un Aivars Kangars citu skatījumā nebija valdē vēlami vairāk par tiem, kuri ir ievēlēti. Tātad — avīzē kļūdas nav.

* * *

Mūsu kādreizējam kolhozniekam, tagad tikai pagasta iedzīvotājam un bezdarbniekam Guntaram Auniņam vēl nav 60 gadu, tādēļ viņu uztur un aprūpē māmiņa Zenta Janvāre. Bērzaīniešiem atliek tikai apbrīnot, cik Zentas mātes mīlestība ir liela. Kad G. Auniņam būs 60 gadi, tad māmuļas vietā nodrošināšanu uzņemsies vaists. Varbūt arī pārējiem pagasta iedzīvotājiem nav vērts iet darbā?

Liieldienās

Šogad pirmo reizi pēc piecdesmit gadiem atkal brīvi jāvēlāsies Liieldienu priekšiem. Kā pasākums izdevās, tas jāvērtē pašiem. Galvenais gūvums bija tas, ka mēs šai dienā bijām kopā draudzīgā pulcīnā. Ari tīrģus Bērzaīnē nekad nebija bijis. Tamdēļ uz svētkiem gājām ar brīnumu — kāds tad izskatās tīrģus Bērzaīnē? Turpmāk būsim aktīvāki pircēji un pārdevēji, tas laiks, kad pirkšanu un pārdošanu uzskatīja par kauna darbu, ir pagājis. Tagad visus bērzaīniešus aicinām gatavoties uz nākamo — Martiņģdienas tīrģu. Vēl ar mūsu avīzītes palīdzību gribu lūgt tās ģimenes, kas piedalīsies šīsavasaras Bērniņas svētkos, pieteikties kļūbā līdz 31. maijam. Man varat zvanīt pa telefoniem 437 vai 438.

ANDA KROLLE,
Tautas nama vadītāja

Andas Krolles teikto gribētos papildināt ar pateicību Liieldienu prieku organizētājiem. Liieldienās isti iedērijās sūpules. Pensionētā skolotāja Iga Ozola rūpējās, lai prieks būtu katrai bērna sirdij. Mazie varēja izvirzīties senlaicīgajā karīte, cik tik vien vēlējas. Tāpat tīrģus nebija īstenojams bez mūsu mājamātnieku darīnājumiem. Ar rokdarbītiem uz tīrģu bija atbraukusi Valentīna Stjāde, bet savu kokapstrādes meistara māku izrādīja Valters Ragaļins. Neitruka cīmiņi, kas gan pārdeva, gan pirka.

Lūk, vērtējums, ko izteica pagastā izpildkomitejas priekšsēdētāja Vija Auniņa: «Viss bija ļoti jauki un par lielajiem priekšiem pateicība pienākas mūsu kultordzītei Andai Krollei!»

Atsaucoties uz publicēto: «Trīs vai (četri) viedokļi par tirdzniecību»

Es biju viena no pirmajiem «drosminiekiem» «no malas», kura rakstīja avīzītē savas domas un preli saņēma «pateicības» rakstu. Paldies par to mūsu avīzītes redaktoram «Kngara kungam! Tāpēc jau laikam citu drosminieku nav, kas raksta rakstus atstājot savu vārdu un uzvārdu, Ateros, pirmajos numuros avīzītē aicināja izteikt savas domas un viedokļus, bet... laikam jau Bērzaīnē nav talantīgu korespondentu, viss tiek pārveidots redaktoram par labu un raksta autoram par sliktu. Es savā prātā saprotu tā, ka publicē avīzē ja utājumus, viedokļus, sūdzības utt., to izskata, apspriež attiecīgā kolektīvā vai starp personām un tad nākošajā avīzē publicē pretējās domas, atbildes, viedokļus u. c. Bet šīnī gadījumā tā nebija. Ari veikala vadītāja R. Oša nebija apmierināta ar savu atbildi publikācijā. Ari manu rakstu pēc pārdevēju pieprasījuma nevienš viņām neesot rādījis. Tagad es gribētu rast īsas un konkrētas atbildes uz saviem jautājumiem. Ja jau es esmu tā kritizēta, tad lai cilvēki zin arī pārējo.
(Turpinājums 2. lpp.)

BRAŠS PUIKA

Stiepi, Laimiņa, zīda jostu
Pāri visu istabiņu,
Nu māmiņa godu tauta
Pirmajam bērniņam.

Centra veikala pārdevēja Sarmite Kezika 6. februāri priedējās par savu pirmo dēliņu. Bija piedzimis Edijs Mickevičs. Puišēna tētis Dzidris Mickevičs ir mūsu kopsaimniecības traktorists.

— Nevaru aizbraukt garām cilvēkam!

Autobusam ir jākalpo pasažieri, nevis braukt gribētājiem jāiztop autobusu šoferu vēlmēm, tāda ir mums visiem labi pazīstamā šofera Jāņa Tīlikas darba taktika. Jānītis — tā mēs, bērzaīnieši, mīļīgi saucam mūsu autobusa vadītāju un pagasta deputātu. Pavisam īpatnēji šī uzruna skan mazo bērnu nūdarza bērnu mutēs, kad viens puišēlis otram saka: «Skaties, Jāni, kur Jānītis brauc!»

Tā nav nepieklājība. Tā ir mazo skolnieciņu mīlīga uzticēšanās J. Tīlikai labestībai un izpalīdzīgam. Jānītis nevar pabraukt garām kajangājējam, vienlaigā, vai ceļu mēro jauneklīš, vecmāmiņa vai skolas bērns. Allaž autobuss tiek pieturēts, allaž mums uzprasa, vai nevajag kādu gabaliņu aizvest, kādu soli atvieglināt. Katru dienu J. Tīliks ir augkopības iecirkņa rīcībā, ved strādniekus uz darbu, uz pusdienām un uz mājām pēc nogurdinošas darba dienas. Veic arī citus ikdienā nepieciešamos uzdevumus.

J. Tīlikam nākas pielāgoties arī agronomā Aivara Kangara visai kaprīzai dabai un mairīgām garastāvokļiem. Sevišķi grūti ir maijā, septembrī un oktobrī. Bet Jānītis cenšas būt vienmēr ierindā.

Kaut arī paša mājās piemājas kūtī ir ļopi un dzirņiš prasa kopēju, autobusa šoferis no rīta līdz vakaram ir darbā pat siena laikā. Tikai īsus saules mirkļus izdodas izraut, lai paša gotiņai sienu sagādātu. Laikam tikai novakares atliek Jānīša ģimenei — sievai Maijai, bērniem Ievai, Madarai un Aivaram.

«Ja man kāds bērzaīnietis ko palīdz, es vienkārti nespēju viņam atteikt,» saka J. Tīliks. — «pārņem tik nepatīkama sajūta, ja dažādu iemeslu dēļ no palīdzēšanas ir jāatsakās.» Bet cilvēki nāk un šo patiesību jau laikam zina — Jānītis neprot atteikt, ja vien būs iespēja. Un tā mēs dienā dienā vizināties paši, vedam smagumus, un bērzaīniešu iemīļotais šoferitis tik stūrē.

Veterināro pakalpojumu samaksa (rubļos)

Kūlīniskā izmeklēšana — 3.	Audzēja operācija — 10.
Kūlīšu (līdz 3 mēn.) kastrācija — 1.	Attārpošana 1 dzīvniekam — 1.
Teķīšu kastrācija — 3.	Sekcijas izdārīšana (ar protokolli) lieliem dzīvniekiem — 20.
Govs pārbaude grūsnībai — 3.	Arsta konsultācija — 3.
Dzemdē izkritums — 30.	Arsta izsaukšana mājās pēc darba laika — 5.
Dzemdību palīdzība govīm vieglos gadījumos — 10, vidējos — 15, smagos — 35.	Noteikta arī palīdzība par pārējiem veterinārajiem pakalpojumiem, bet tos avīzītē nepublicēsim, jo tie ir mazāk izplatīti. Jāmāksā būs arī par saņemtiem medikamentiem. Jaunsaimniekiem vēl papildus jāreķinās, ka vai nu jāmaksā par daktera vedamo transportu vai arī jābrauc pēc veterināra ar savu mašīnu. Samaksa paredzēta pat par suņu un kaķu kastrāciju.
Dzemdību palīdzība cūkām, aitām — 10.	
Ķeizargrieziens — 50.	
Ginekoloģisko slimību ārstēšana — 25.	
Pupu un brūču šūšana — 25.	
Nagu slimību ārstēšana — 5.	
Barības vada aizsprostojums — 10.	

Jaunās kokmateriālu cenas par 1 kubikmetru

(RUBĻOS)

	Skuju koki	Lapu koki
Celmu nauda	20	18
Zāģošana	15	15
Dēji apzāģēti	120	111
Dēji neapzāģēti	111	101
Kantkoki	142	120
Latas	154	144
Blankas	117	105
Nomales (1 sters)	6	6
Sāļu malka (1 sters)	10	10
Jumta dēliši (1000 gab.)	84	

Miruši JĀNIS SPURAVS un ARVĪDS DAMBIS

Pār tavu dzīvi mūža vakars

Miers auklī rokas, darbā gurusās. Sajā gadā mūsu kopsaimniecības kolektīvs zemu noliecis galvas, pēdējā gaitā pavadot ilgādojo, kolhoznieku, mūsu saimniecības bijušo būvbrigāderi un revīzijas komisijas priekšsēdētāju Jāni Spuravu. Viņš dzimis 1908. gada 17. oktobrī un miris 1991. gada 18. februārī.

Miris arī mūsu būvstrādnieks, Latvijas Tautas frontes Bērzaines pagasta Domes priekšsēdētājs Arvīds Dambis. Viņš dzimis 1927. gada 23. janvārī un miris 1991. gada 12. martā.

Visi bērzaļnieši, kas pazina abus mūsu pagasta aktīvos un darbīgos vīrus, paturēs viņus gaišā piemiņā.

ATSLĒGU SVĒTKI

Dzīvokļus saņemusi arī pagasta centrā jaunuzceltās mājas «Saulēkti» iemītnieki. Atslēgas viņiem pasniegta 4. aprīlī. Pagasta klubā pulcējās 20 jauno mitekļu iedzīvotāji. Jau pirms kopā sanākšanas Tautas nama vadītāja Anda Krolle sagatavoja interesantas formas izlozes biļetes. Kopsaimniecības vadītājs Roberts Bernis atklāja dzīvokļu izlozi un kā pirmo pēc laimīgā dzīvokļa numurņa izsauca Artī Krakopu. Katram izlozes dalībniekam Marta Tisa pasniegta pava-

sarīgu narcišu pušķi. Skolotāja Solvīta Saulē, arī pati tikusi pie dzīvokļa jaunajā mājā, sajūsmiņā ar dziesmu sveica visus jauno atslēgu īpašniekus.

Apstiprināti arī «Saulēktu» māju kāpņu telpu vecāki. Sie piēnkumi uzticēti Sarmītei Bergai, Igoram Veļkanovam un Aigaram Kežberam.

Lai jaunajos dzīvokļos daudz saules un iemītnieku sirdis — daudz priekal! Veselīm viņiem patīkamu sadzīvošanu!

Atsaucoties uz publicēto: «Trīs (vai četri) viedokļi par tirdzniecību»

(Turpinājums no 1. lappuses.)

Pirmkārt, «Bērzaines dienu ritmos» publicēt atkārtoti, bez pārveidojumiem manu rakstu «Pārdomām...», kurā neviens nefika apsūdzēts, kurā bija minēts konkrēts gadījums un izteiktas manas domas. Šajā publikācijā tas ir ļoti vispusīgi aprakstīts. Ne jau taisnoshanās man galvenais, bet tomēr gribētos, lai avizīte būtu tas, kam jābūt. Piem., par pircēju krāpšanu es nemaz nedomāju un nerakstiju.

Otrkārt, lai mūsu veikala vadītāja vai arī Kangara kungs uzrakstītu avizīte manus pārākumus, kuri esot izdarīti un es esot tāpēc padzīts. Nekur jau tas neatklājās, ka mani padzen, es aizgāju pēc savas noteiktā nostrādātā laika.

Treškārt, gribētu, lai tiktu nosaukti cilvēki, vai arī paši pietiek, kuriem es tirgoju gaļu (no kādiem fondiem un ar kādām tiesībām?) un vēl «ar uzceņojumu!» Ak, jā, A. Kulemiļks, kuram tajā dienā sagādājās daudz darba virpotavā un viņš patēdza, lai viņam noliekt, ne pārdo kādu kilogramu gaļas jubilejai. Par to, protams, atnāca un samaksāja veikala kasē, protams, ar uzviņu. Un mana draudzene arī atbrauca ciemos pie manis, bet tā kā es strādāju, tad viņa dabūja no manas tiesas kādu gabaliņu gaļas, no draugiem es «uzceņojumu» neņemu. Piekļābjas pēc arī es savu lieku rubli par pirkumiem atstāju veikala kasē. Ja ir vēl kāds, ko nenosaucu, lūdzu, atsaucieties!

Ceturtkārt, gribētu zināt, ko esmu izdarījis veikala vadītājam, ka tieši pret mani vienīgo viņa izturas rupji. Tā rupjība pret mani izpaužas tikai vienā dienā, par kuru es rakstiju sevā rakstā. Vairāk tas netika novērots.

Piektkārt, paldies Burceva kundzei par piedāvājumu! Pietiekoši

esmu kopsaimniecībā «aizbāzusi» caurumus! Bet, ja izskan pārmetumi vai priekšlikumi, nav jāapvainojas, bet der padomāt «vai es arī neesmu kaut ko nepareizi darījis». Katram no mums kaut kas tiek pārņemts, bet, ja pārmet netaisnīgi, tad visvairāk sāp. Varu piebilst, ka publikācijā bija daudz kāda cita pārmetumu pielikts klāt. Pretēnijas taču izsaka daudzi savstarpēji sarunājoties un vaina taču jāuzvel kādam.

Soreiz ceru uz to, ka mans raksts tiks publicēts bez pārveidojumiem, varbūt tas būs garāks un ar klūdām. Ceru rast īsas un konkrētas atbildes uz saviem 5 jautājumiem. Negribu, lai būtu atkal villosšanās, to mēs varam izdarīt citā vietā (ja kādam būs nepieciešams). Jau tā izskan replikas, ka mūsu avizīte drīz pārvertīsies par savstarpēju ķildu atainošanās avīzi, varbūt avizīti likvidēt vai izdomāt tai citu nosaukumu? Būtu vēlamas katra raksta apakšā rakstītāja vārds un uzvārds, vai arī vienkārši «valde» u. c.

Soreiz uzticība pret mūsu «Bērzaines dienu ritmu» atbildīgo Kangara kungu un sastādītāju — Motivāna kungu —

I. BĒRZIŅA

J. Motivāna piebilde: Paldies Bērziņas kundzei par emocionālo vēstuli, peļējā laikā bērzaļnieši nu dien rei rakstījuši. Publicējām visu un publicēsim vēl, ja tik rakstīsiet! Pats lūdzu ievērot, ka es dzīvoju Rubenes ielā 34, dz. 100, nevis Jumaras ielā, kā bija uz šīs vēstules aploksnes. Tikai laimīgs gadījums un labi cilvēki nogādāja sūtījumu no Valmieras rietumu rajona uz dzīvojamā namu kvartālu, ko sauc par G. Apīpa rajonu pilsētas ziemeļdaļā.

DAINIS — KRIETNS VĪRS

Labi visi darbi veicas šoferim Dainim Kēlpam. Kaut arī vīrs strādā uz vienas no vecākajām mūsu kopsaimniecības automašīnām, tehnika viņam allaž ir kārtībā. Braucamais vienmēr ir tīri nomazgāts, nemaz nepateiks, ka ar to ved lopus. Arī dzīvniekam roku pielikt D. Kēlps nebeidzās. Nav noslēpums, ka saimniecībā strādā arī tādi šoferi, kurlem miltu vadašana pa termām šķiet negods, bet lopu transportēšana — gandrīz vai ārpriests.

Dainis Kēlps bez kurnēšanas dara visus darbus, pēc kādiem vien «Bērzaīne» rodas vajadzība. Dispečere uz čaklo šoferi var palauzies. Dainis nav no tiem, kas pēc darbā norikošanas atnāks un pateiks, ka autiņš salūzīs, lai tālāk pūlas, kas grip.

Uzticētais darbs jāveic līdz galam — tāda ir šofera Daiņa Kēlpa pierīcība.

Mūzikas skolotāja met šķēpu

Dažs varbūt nemaz nezina, ka mūsu bērnu dārzskolas skolotāja Solvīta Saulē ne tikai skaisti dzied un māca bērnu mūzikas dziedāt, bet arī labi sporto. Jau krievu laikū Solvīta ir Valmieras rajona komandas lidere šķēpa mešanā. Arī pērn sasniegta 40,5 metri, kas gan nav viņas agrako spēju robeža, ir pietiekami augstvērtīgs rezultāts, lai iegemtu pirmo vietu rajonā. Bērzaīnes kvalifierim jāņem vērā, ka mūzikas skolotājai ir stingra roka...

Kopsaimniecības valdes vēstis

Mehānisko darbnīcu vadītājs Gaidis Doķis vairs negribēja strādāt «Bērzaīne» par speciālistu. Viņš atbrīvots no darba un no kolhoza.

Slaucējs Andris Ozols-Ozoliņš pārceļts darbā no fermas uz lauku brigādi. Par patvarīgu darba pamešanu fermā A. Ozols-Ozoliņš saņemts rājēnu.

Divi šoferi — Juris Bērziņš un Jānis Blūms — patvarīgi pametusi darbu kolhozā. Nolemts abus bēgļus par to no darba atbrīvot.

Traktorists Dainis Rudzītis uzbrauca gāzbetona blokiem un tos salauza. D. Rudzītīm tagad kolhoza kasē jāsamaksā 40 rubļi.

Iecirkņa priekšnieks Kārlis Tiss sudzējās, ka telkpoķis Miervaldis Cirulis zogot kolhoza sienu un ēdnot savus lopus. Valdes locekļi to pieņēma zināšanai, jo ar kopoķi sienu individuālās kūtiņas lopus baro ne jau tikai M. Cirulis. Vienlaikus M. Cirulis un V. Būrija iedzieda atļūgumu, jo viņu daudz bērnu ģimēni ir ļoti slikti dzīves apstākļi. Valde šo ģimēni pagaidām no darba neatbrīvoja.

Jau agrāk bez maksas 5 sterus malķas un bezmaksas tehnikas izmantošanu saimniecības teritorijā

varēja saņemt vientuļie pensionāri un Nopelniem bagātie kolhoznieki. Tagad tādi atvieglojumi pienāks arī pirmo un otro grupas invalīdiem Jānim Smirnovam, Annai Taubei, Antopīnai Grūseli, Pēterim Kūnam, Kazimīrai Kubilūnieni, Pārsai Leimanei un Pēterim Bērziņam. Lēmums pieņemts pēc arodkomitejas lūguma.

Par telkpoķu atvietošanu darbā pieņemta Edite Laane, slaucēja atvietošana būs Ginta Silde. Par deju kolektīva pianistēm pieņemtas Līgita Garsele un Solvīta Saulē. Arī sieviešu vokālā ansambļa vadītāja ar noteiktu atalgojumu turpmāk būs S. Saulē.

«Stendē» dzīvojošā Milda Krauze lūdz atdot viņai arī «Omelsteru» māju.

Turpina palielināties iznomāto zemju daudzums. Par godu pavašarim nomas zemes vēl pieprasījuši Biruta Priedīte, Zaiga Meldere, Anna Mikelsons, Marta Tisa, Jānis Smirnovs, Milda Krauze, Česlavs Gmizo, Elza Zeļa, Ruta Purīņa, Ilga Silīna, Laimdota Kuvāņņikova un Elita Frošs.

Jau pagājušajā avizītē ziņojām par pazudušiem betona javas maisītājiem. Tagad tie nozuduši pavisam un vainīgajiem bezatbildīgajā

SLIMĪBU VĒSTURE

Kopsaimniecības arodkomiteja apkopojusi datus par pērn izsniegtajām darba nespējas lapām. Pavisam bērzaļnieši saņēmuši 219 zilās lapas un slimojuši 2031 dienu. Ar katru gadu kļūstam aizvien slimīgāki. Ja tā turpinās arī tālāk, tad vēl pēc pāris gadiem Bērzaīnes centrā varēsim būvēt savu slimnīcu. Katrs kolhoznieks vidēji slimojis 8 dienās. Bet bez tam taču sirgst pensionāri, mazie bērni un skolnieki, kuru slimības nav kolhoza arodkomitejas ziņā un tamdēļ netiek uzskaitīti. Tātad kādu 1000 slimības dienu droši varam vēl skaitīt klāt.

Kādas neļaimas tad bērzaļniešus spēj pielauzt? Visvairāk pērn esam slimojuši ar gripu un citām saaukstēšanās slimībām. So neļaimu dēļ strādājošie nav bijuši darbā 325 dienas, slimojuši 62 cilvēki.

Kā jau bija domājams, fiziski smagais darbs uz 318 dienām bija pieveicis 35 kolhozniekus, kuri cietuši no kaulu kaitem. Daži no viņiem bija spiesti slimot pat atkārtoti. Ipaši smagas un mokošas kaulu slimības vājā slaucamo govju fermā strādājošās sievietes. Aizvadītā gadā netrūkst arī dažādu traumu un neļaimes gadījumu. Ceļā uz darbu vai darba laikā gadījās 13 likstas, kas strādājošajiem likušas slimot 113 darba dienas. Vēl vairāk traumu bija sadzīvē. Mājas notikuši 16 neļaimes gadījumi. Tie bijuši smagāki, jo noslimotas 230 dienas. Vēl stingrs atgādinājums visiem tiem, kurus vajā

traumas: ja esi cietis darbā vietā vai pa ceļam uz darbu, tad par to nekaveļoši (ja vien esat pie pilnas saprašanas) jāuzraksta paskaidrojums un jānogādā J. Bundulam. Ja paskaidrojuma nebūs, tad slimības lapu saimniecībā neapņēnās un jūs naidiņū gaidīsiet veltīgi. Ceturtā Bērzaīne populārākā liga ir sirds un asinsvadu slimības. Sirds bērzaļniešiem streikojuši 13 gadījumos un tādēļ pārārstēties iznāca 222 dienas. Gada pirmajos mēnešos krievu slimojuši arī mazie bērzaļnieši, tamdēļ viņu māmiņas nav varējušas strādāt 72 dienas.

Atmaksāt nācies arī 9 darba nespējas lapas 72 dienu garumā par dažādām sieviešu ginekoloģiskajām slimībām. Sīs kaites biežuma un ilguma ziņā ir piektajā vietā saimniecībā. Saprotais, ka tādas kaites ir gan ļoti nepatīkamas, gan intīmas. Tomēr nevajadzētu kaunēties un biežāk pieprasīt ceļazīmes uz ginekoloģisko slimību sanatorijām. Arodbiedrībai tādas ceļazīmes ir, tā ka jūs arstam atliek rakstīt pieprasījumu un nosūtīt rakstul par sanatorijām, jāatgādina, ka arodkollektīva rīcībā ir arī pietiekoši daudz ceļazīmju, kas sola dziedēšanu gan kaulu, gan sirds un asinsvadu vainu sanatorijās. Nav zināms, cik ilgi vēl ceļazīmes būs tik viegli pieejamas, tamdēļ labāk ārstēšanās neatlikt.

Ieskatoties slimības atskaitē, ir redzams, ka bērzaļnieši nesirgst tikai ar piecu grupu slimībām. Esam mācejuši izvairīties no zarnu infekcijām, kas ir reizē apbrīnojami un patīkami. Nekādu īpašu apstrādi saviem pārtikas produktiem un augļiem taču neveicam. Augļus laikam ielākoties pat nemazgājam, atliek secināt, ka vēderi pie smiltīm būs pieraduši. Tas gan nenozīmē, ka šogad šai ziņā nevajadzētu būt rūpīgākiem. Presē redzams, ka pašlaik atmostas pat tādas slimības, ko sen uzskatījam par izskaustām vai tikai Afrikai raksturīgām.

Tāpat neesam slimojuši ar gastrītu. Nezinātājiem paskaidrosim, ka gastrīts ir kuņģa gļotādas iekaisums.

Aizvadītā gadā esam izvairījušies no tuberkulozes. Laucnieki dzīvo svaigā gaisā un, jādomā, arī šogad elpos dziļi un tikpat veselīgi.

Darba nespējas lapās nav uzrādītas arī niuru un urīnceļu slimības. Tāpat nav saņemtas ziņas, ka ārsti kādu bērzaļnieci būtu atzinuši par psihiski nepiešķaitāmu. Arī nervu vainas ir intīma lieta, bet nevajag domāt, ka sanatorijas ceļazīmes lūgums jums uzreiz uzliks «trakā» zīmogu.

Apskata nobeigumā gribas novēlēt, lai visiem mūsu pagasta ļaudīm veselība šais grūtajos laikos būtu labākais spēka avots, lai tā nekad nepievlītu. Pērn paši «slimīgākie» mēneši ir bijuši janvāris, februāris un marts, kā arī augusts, septembris un oktobris. Tieši šais pēdējos trīs mēnešos taču zemiņnieks nekādā ziņā nedrīkst slimot.